

அறிமுகம்

எந்தவொரு சமுதாயமும் சமநிலையாக அமைவது அறிவை மையமாகக் கொண்டாகும். இங்கு அறிவானது அந்த சமுதாயத்திற்குரிய இயற்கைச் சூழலுக்கும் அதனோடு இணைந்து வாழும்போது தோன்றும் பண்பாட்டிற்கும் ஏற்றதாகக் கட்டியெழுப்பப்படும். இதனால் உலகில் காணப்படும் சமுதாயங்களில் ஒன்றுக்கொன்று வேறுபட்ட அறிவுத் தொகுதியைக் காணக்கூடியதாய் உள்ளது. அனைத்து அறிவுத் தொகுதியும் சமுதாயத்தின் பயன் தரக்கூடிய செயற்றிறமையையும் நிலையான அபிவிருத்தியையும் உறுதிசெய்யும். எந்த ஒரு சமுதாயத்தாலும் ஏற்படுத்தப்பட்ட அறிவு தொடர்பான சீரான அமைப்பில் பல்வேறுபட்ட பிரிவுகள் இருக்கலாம். தமது சமுதாயத்தை ஒழுங்குபடுத்திக்கொள்ளத் தேவையான கணிப்பீடு, பொருளாதாரப் பரிமாற்றம் என்பன முறையாகச் செயற்படத் தேவையான நடைமுறைப் படிமுறை, நம்பிக்கை என்பன அவற்றில் சிலவாகும். வரலாற்றில் பண்பாட்டு உரிமை எனப்படுவது அதுவாகும். இலங்கை வரலாற்றில் பண்பாட்டுக்கு உரித்தான தெரிவுசெய்யப்பட்ட ஆறு எண்ணக் கருக்கள் தொடர்பாக மாணவரின் உணர்வு பூர்வமான மனநிலையை ஏற்படுத்தி வரலாறு தொடர்பான முழுமையான அறிவுள்ள பிரசையை உருவாக்கும் நோக்குடன் இப்பாடம் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. இலங்கையின் பழைய சமூக ஒழுங்கமைப்பு, சட்டமும் பாரம்பரியங்களும், பணமும் செலாவணியும், பெண்களின் பங்களிப்பு, சூழல் பாதுகாப்பு, சுதேச உணவு என்பனவே அவையாகும்.

6.1.வரலாற்றுக் கால சமுதாய அமைப்பு.

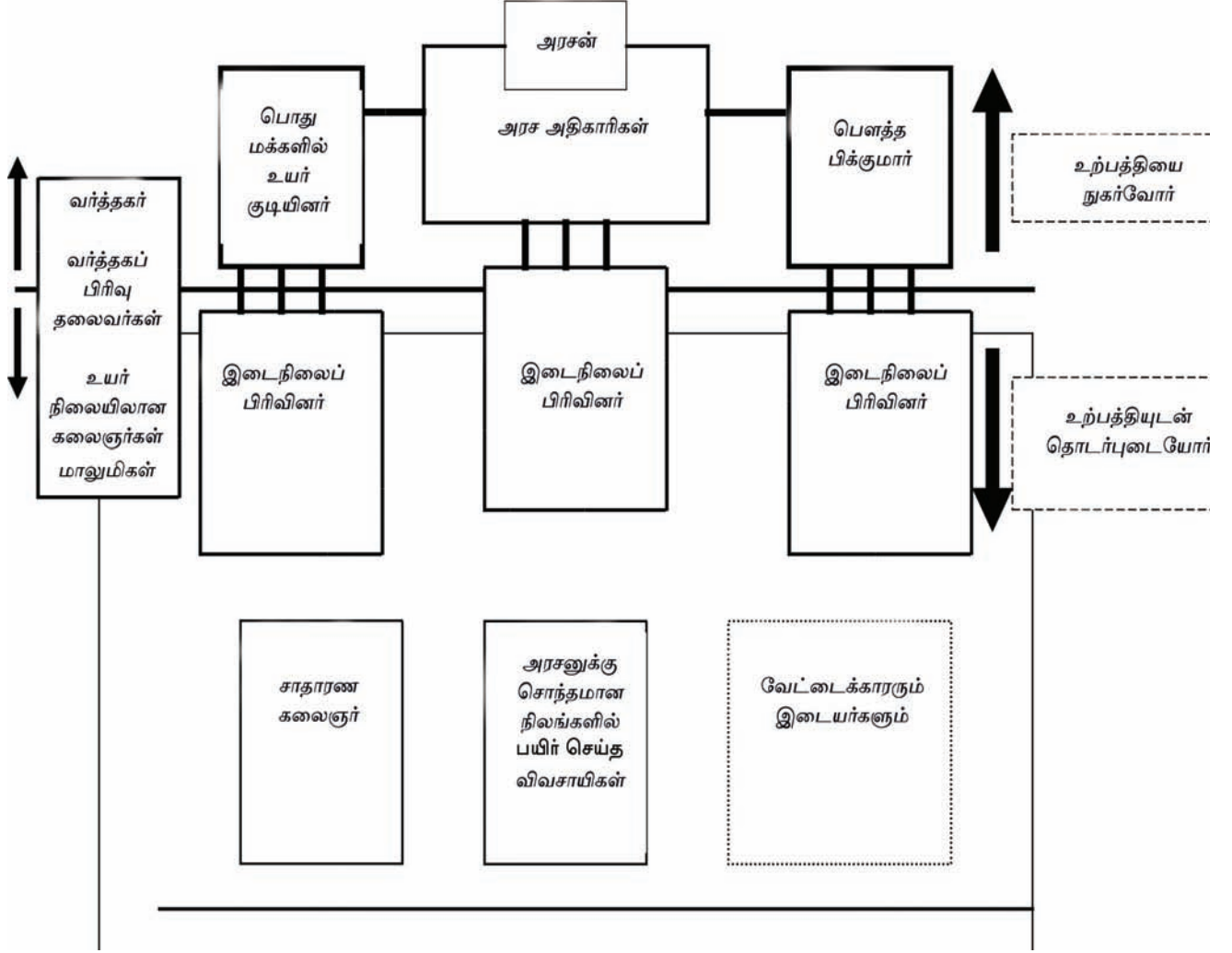
சமுதாய அமைப்பு (Social organisation) என்பது ஒரு சமுதாயம் நிலையானதாகச் செயற்படுவதற்கு அந்த சமுதாயத்தில் வாழும் நபர்களுக்கும் குழுக்களுக்கும் இடையில் நிலவும் தொடர்பின் தன்மையாகும். அது ஒரு சமூக விஞ்ஞான எண்ணக்கருவாகும்.

எந்த ஒரு செயலினதும் வெற்றி அதன் ஒழுங்கமைப்பிலேயே தங்கியுள்ளது. சமுதாயம் என்பதும் அவ்வாறேயாகும். சமூக அமைப்பு நிலையற்றதாகும்போது அதில் நிலவும் சட்டம், ஒழுக்கவியல், சம்பிரதாயக் கணிப்பீடு என்பன அழிவுறும். அப்போது சமுதாயம் அமைதியை இழக்கத் தொடங்கும்.

வரலாற்றுக் காலத்தில் இலங்கையை ஆட்சி செய்த அறிவும் செயற்றிறனுமுடைய ஆட்சி யாளர்கள் எமது நாட்டின் சமுதாயத்தை சிறப்பாக அமைக்க அர்ப்பணிப்புடன் செயலாற்றினர். சமூக அமைப்பொன்றில்காணப்படும் முக்கிய இயல்பாக அமைவது தனிநபர் தொடர்பு முறைமைகளில் ஒழுங்கு காணப்படுவதனாலாகும். இது பதவி நாமங்கள் எனப்படும். சமூகமொன்றினுள் சமூகப் பதவிகள் உண்டு. அது மேலிருந்து கீழ் வரை அதிகாரம் படிப்படியே வரும் சிறு கட்டமைப்பானதால் அது நிலைக்குத்தான கட்டமைப்பு எனப்படும். அரசன், அமைச்சர்கள், வேறு அரச அலுவலர்கள் என்று மேலிருந்து கீழ் நோக்கி வரிசைப்படி வருதல் இதற்கு எடுத்துக் காட்டாகும்.

சமாந்தரமான அதிகாரமுடைய கட்டமைப்புகளும் சமுதாயத்தில் உண்டு. பல நிறுவனங்களில் உயர் அதிகாரிகள் ஒரே தரத்தில் உள்ளவர்களாக இருப்பதுண்டு. அவ்வாறான அமைப்பு கிடையான கட்டமைப்பு எனப்படும். அமைச்சர், சேனாதிபதிகள், பொருளாளர் என்போர் அவ்வாறான சம அதிகாரமுடையோராவர். பண்டைக்காலத்தில் இலங்கையில் நிலவிய சமுதாய அமைப்பைத் தெளிவுபடுத்தும் முகமாகக் கீழே குறிப்பிடப்படும் உரு 6.1 இன் குறிப்பைப் பயன்படுத்தவும்.

இந்தச் சமூக அமைப்பில் உச்சநிலையில் உள்ளவன் அரசன். இவன் நற்குணமுடையவனாக இருக்க வேண்டும் என்பதும் அரச மரபைச் சேர்ந்தவனாக இருக்க வேண்டும் என்றும் எதிர்பார்க்கப்பட்டது. இதனால் அரசன் மேன்மையானவன். அவன் குடிமக்களுக்குத் தெய்வமாக விளங்க வேண்டியவன் எனத் தம்புளை விகாரையிலுள்ள கூட கண்ணதீசனின் கல்வெட்டொன்றில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

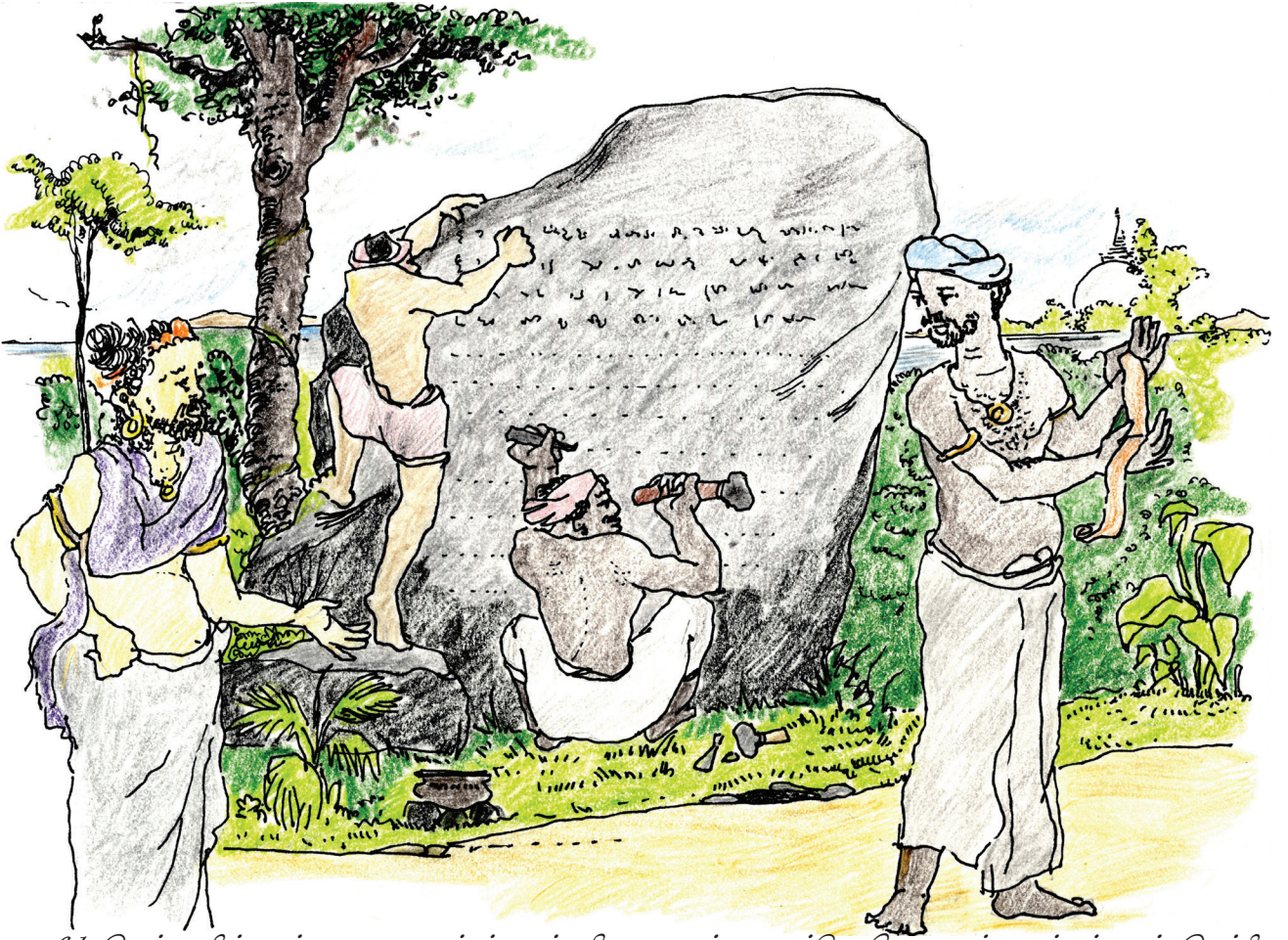

வரைபடம் 6.1 வரலாற்றுக் காலத்தில் இலங்கையில் நிலவிய சமூக அமைப்பைக் காட்டும் விளக்கப்படம். (பேராசிரியர் சேனக்க பண்டார நாயக்க 2013 ஆம் ஆண்டு எழுதிய கட்டுரையிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது.)

அரசனுக்கு நெருங்கிச் செயற்பட்டோர் அரசாங்க அதிகாரிகளாவர். ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட கல்வெட்டுக்களில் இந்த அதிகாரிகள் “ரத்கொல் சம்தரு” என்று அழைக்கப்பட்டனர். அரச குலத்தவர் என்பது இதன் பொருளாகும். கண்டி இராச்சியக் காலத்தில் “ரதல” என்ற சொல் இதிலிருந்தே வந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. (ராஜகுல > ரத்கொல் > ரதொல் > ரதல)பெளத்த பிக்குமார் அரசனுக்கு ஆலோசனை வழங்கி சமுதாயத்தில் மேலிடத்தில் இருந்தனர். சில சந்தர்ப்பங்களில் அவர்கள் நாட்டின் நிருவாகத்திலும் உதவினர். கி. பி. 1 ஆம், 2 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் குளங்களிலிருந்து பெறப்பட்ட வரியை அறவிடும் பொறுப்பினை அரசர்கள் விகாரைகளிடம் ஒப்படைத்தனர். செல்

வந்த வர்த்தகர்கள், கப்பல் துறையில் ஈடுபட்ட கப்பித்தான்கள், வைத்தியர்கள், ஆசிரியர்கள், என்போர் நீண்ட காலத்திலிருந்தே சமுதாயத்தில் முக்கியமானவர்களாகக் கருதப்பட்டனர்.

இவர்கள் விவசாயத்திலோ, மந்தை வளர்ப்பிலோ ஈடுபடவில்லை. இவர்களுக்கு அடுத்ததாக நாட்டின் சாதாரண மக்கள் இருந்தனர். கல்வெட்டுக்களில் அவர்கள் குடிகள் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர். விவசாயிகள், இடையர்கள், குயவர்கள், இரத்தினக் கல் வெட்டுவோர், கொல்லர்கள், மீனவர்கள், ஏனைய தொழில் செய்வோர் ஆகியோர் இதில்

உரு 6.1 இலங்கையின் பண்டைய அரசர்கள் தாம் விகாரைகளுக்கு வழங்கிய கொடைகள், நாட்டில் தாம் இயற்றிய சட்டங்கள் என்பவற்றைக் கற்களில் பொறிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டனர். இந்த பொறிப்புகள் நீண்ட காலம் நிலைத்திருக்க வேண்டுமென்பதே இதன் மூலம் கருதப்பட்டது.

அடங்குவர். இவர்களிடையே இருந்த விவசாயிகள் மூலமே முழு சமுதாயமும் உணவினைப் பெற்றது.

சாதாரண மக்களுக்கும் உயர்குடி மக்களுக்கும் இடையே தொடர்பினை ஏற்படுத்துவோராக இருந்தவர்கள் சாதாரண வர்த்தகர்களும் அரச அலுவலர்களுமாவர். இடையிடையே கிராமங்களுக்கு வந்த சாதாரண அரச அலுவலர்கள் பற்றிக் கல்வெட்டுக்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன, அவ்வாறு அவர்கள் வரும்போது கிராம மக்கள் தமது குறைகளை அவர்களிடம் கூறியதுடன் அவர்கள் அதனை மேல்மட்ட அலுவலர்கள் மூலம் அரசனுக்கு அறிவித்தனர்.

சமுதாயத்தில் கீழ்மட்டத்தில் இருந்தோர் அடிமைகளாவர். பல்வேறு வேலைகளில் அவர்கள் ஈடுபட்டனர். சமுதாயத்தில் ஏனையோருக்கு இருந்த சுதந்திரம் அவர்களுக்கு இருக்கவில்லை. இரண்டு விதமான அடிமைகள் அக்காலத்தில்

இருந்தனர். பரம்பரையாக அடிமைகளாக இருந்தோர் ஒரு பிரிவினர். மற்றைய பிரிவினர் கூலிக்குப் பெறக்கூடிய அடிமைகள் ஆவர்.

சமுதாய அமைப்பிலிருந்த பிரிவுகளுக்கிடையே நல்லுறவை ஏற்படுத்தலும் அனைவரதும் பாதுகாப்புக்கு வழி வகுத்தலும் அரசனால் மேற்கொள்ளப்பட்டன. நிறுவனங்களுக்கிடையிலான உறவினைப் பாதுகாப்பதன் மூலம் சமுதாயம் வீழ்ச்சியடையாதிருக்கும் முறையை எமது நாட்டின் ஆட்சியாளர்கள் அறிந்திருந்தனர். இந்த எண்ணக்கரு சமூக ஒருங்கிணைப்பு (Social cohesion) எனப்படும். இதனால் நல்லாட்சி செய்ய அவர்கள் முயன்றனர்.

6.2. சட்டமும் பாரம்பரியங்களும்

சமுதாயத்தின் நன்மை கருதி சமூக விரோத செயல்கள் சட்டத்தின் மூலமும் மரபு ரீதியாகவும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டன. சமுதாயத்தின் நன்மை கருதி பழங்காலந் தொடக்கம் எமது ஆட்சியாளர்கள் சட்டத்திற்கும் மரபுகளுக்கும் அமைய செயலாற்றினர். சட்டமியற்றுதல், சட்டத்தைச் செயற்படுத்துதல் என்பவற்றின்போது எமது அரசர்கள் தெளிவாகக் கருமமாற்றினர்.

கி.பி. 9 ஆம் நூற்றாண்டில் மானவர்மன் என்ற அரச பரம்பரையைச் சேர்ந்த புகழ்பெற்ற அரசர்கள் இலங்கையை ஆட்சி செய்தனர். அம்மன்னனுது கல்வெட்டுக்களில் அக்காலத்தில் நிலவிய சட்டம், சட்டம் தொடர்பான நிறுவனங்கள் என்பன பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அக்கல்வெட்டுக்களில் “வதால” மற்றும் “சபாவ” எனும் இரண்டு சொற்பதங்கள் பிரயோகிக்கப்பட்டுள்ளன. சட்ட நடவடிக்கையொன்றின்போது “வதால”, “சபாவ” என்ற இரு பிரிவிலிருந்து வந்த அதிகாரிகள் கலந்து கொண்டதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இங்கு வதால என்ற சொல்லின் கருத்து நிறைவேற்றுத் துறையாகும். நாட்டுக்குத் தேவையான சட்டங்களை இயற்றியது நிறைவேற்றுத் துறையாகும். இது இன்றைய பாராளுமன்றத்தைப் போன்றது. புராதன காலத்தில் அது அரச சபை எனப்பட்டது. அந்தக் கல்வெட்டுக்களில் சபா எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதன் கருத்து நீதி மன்றமாகும். புராதன காலத்தில் எமது நாட்டில் முறையான நீதி மன்றங்கள் இருந்தமை கல்வெட்டுக்களின் மூலம் உறுதிசெய்யப்பட்டுள்ளது.

மக்களிடையே சட்டம் செயற்படுத்தப்படுவது பாதுகாப்பு அதிகாரிகள் மூலமாகும். அவர்கள் நிறைவேற்றுனரின் அதிகாரத்தையே செயற்படுத்தினர். கி.பி. 9 ஆம் நூற்றாண்டு கல்வெட்டுக்களில் மெய்க்காப்பாளர் எனக் குறிப்பிடப்படுவது இவ்வாறான அதிகாரிகளையேயாகும். அது தமிழ் மொழியில் மெய்காப்பாளர் என்ற சொல்லிலிருந்து வந்ததாகும். அதன் கருத்து பாதுகாப்பு அதிகாரி என்பதாகும்.

அந்த அதிகாரிகளைக் குறிப்பதற்குத் தண்டநாயக எனும் சொல்லும் பயன்படுத்தப்பட்டது. முதலாம் விஜயபாகுவுக்குப் பகைவர்களால் துன்பம் ஏற்

பட்டபோது சித்தாரும்பி புத்தநாயக்க என்ற பெயரையுடைய தண்டநாயக்கவே உதவியதாக விஜயபாகுவால் எழுதப்பட்ட பனாக்கடுவ செப்பேட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எமது நாட்டு வரலாற்றில் பழைய காலத்தைச் சேர்ந்த சட்டங்கள் எவ்வாறாக இருந்தன என்பதனை விபரமாக அறியக்கூடிய சாட்சிகள் குறைவாக இருந்தபோதிலும் அவற்றின் தன்மையை அறிந்து கொள்ளப் பழைய கல்வெட்டுக்கள் ஓரளவு உதவுகின்றன. இவற்றில் கி.பி. 1 ஆம், 2 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் எழுதப்பட்ட கல்வெட்டுக்களில் குளங்களின் பரிபாலனம், அரச நிலங்களைப் பயன்படுத்துவது தொடர்பாக வரி அறவிடுதல் என்பன பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. உற்பத்தியில் ஆறில் ஒரு பங்கு வரியாகச் செலுத்தப் பட்டது.

வரிச் சட்டத்தின் மூலம் அறவிடப்பட்ட முக்கிய வரிகளாவன;

- **தக்கபதி**

குளங்களிலிருந்து நீரைப் பயன்படுத்துவோரிடம் இருந்து அறவிடப்பட்ட வரி.

- **போஜக்கபதி**

அரசனுக்குச் சொந்தமான நிலங்களில் பயிர் செய்வதற்காகச் செலுத்தப்பட்ட வரி.

- **மதரமஞ்சக்க**

வாய்க்கால்களில் மீன் பிடித்ததற்காக அரசுக்குச் செலுத்திய வரி.

சில சந்தர்ப்பங்களில் அரசாங்கம் பொருளாக வரியைப் பெற்றது. அறுவடையாகக் கிடைக்கும் பத்துக் காய்களுக்கு ஒரு காய் வரியாக செலுத்தப்பட வேண்டுமென 9 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்படுகிறது. விவசாயம் தவிர்ந்த ஏனைய சிலவற்றிற்கும் வரிச்சட்டம் செயற்படுத்தப்பட்டது. வெளிநாடுகளிலிருந்து பொருள்களை இறக்குமதி செய்யும்போது துறைமுகங்களில் சுங்கவரி அறவிடப்பட்டது.

அம்பாந்தோட்டை மாவட்டத்திலுள்ள அம்பலந்தோட்ட கொடவாயவில் உள்ள பழைய பௌத்த விகாரையொன்றில் காணப்படும் கி.பி. 1 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த கல்வெட்டொன்றில் அவ் விகாரைக்கு அண்மையிலுள்ள துறைமுகத்தினால் அறவிடப்பட்ட சுங்கவரி, அந்த விகாரைக்குக் கொடுக்கப்பட்டதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

உரு 6.2. இலங்கையில் பயன்படுத்தப்பட்ட பழைய நாணயம் ஹஸ்ஸபு எனப்படும். அது இந்தியாவில் செய்யப்பட்டது. அவை வர்த்தகர்களால் இலங்கைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டன.

இவ்வாறு அமுல்செய்யப்பட்ட வரிச்சட்டங்களை மீறுவோருக்கு மட்டுமின்றி, சமுதாயத்தின் நீதியைப் பாதுகாக்க அமுல் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட சட்டங்களை மீறுவோருக்கு தண்டனை விதிக்கவும் அக்காலத்தில் நீதிமன்றத் தொகுதிகள் செயற்பட்டன. அவ்வாறான நீதிமன்றம் பற்றி முதலாம் கஜபாகு மன்னனால் சித்துல்பவ்வயில் உள்ள கல்வெட்டொன்றில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அப்பிரதேசத்தில் இருந்த தீர்ப்பு மண்டபத்திலிருந்து பெறப்பட்ட அபராதப் பணம் மன்னனால் சித்துல்பவ்வ விகாரையில் வாழ்ந்த பெளத்த பிக்குகளின் தேவையின் பொருட்டு வழங்கப்பட்டதாக அந்தக் கல்வெட்டில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

சுற்றாடலைப் பாதுகாக்கவும் அரசர்கள் நடவடிக்கை எடுத்தனர். இயற்கையில் காணப்படும் உயிரினங்கள், மரஞ்செடிகள், நீர், மண் என்பவற்றைப் பாதுகாக்கச் சட்டங்களை அமுல் செய்ய அவர்கள் முன்வந்தனர். உரிய காலத்தில் அறுவடைசெய்யத் தவறும் நபர்களுக்கு ஐந்து கலங் அபராதமாகச் செலுத்துமாறு கூறப்பட்டமை தொடர்பான சட்டமொன்று கி.பி. 9 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த தூண் கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மழை காலத்தில் அறுவடைசெய்வதன் மூலம் மண் அரிப்பு ஏற்படுவதால் இந்தச் சட்டம் அமுல்செய்யப்

பட்டது. விவசாயத்தை ஒழுங்காக முன்னெடுத்துச் செல்லும் பொருட்டு ஆட்சியாளர்களால் பல சட்டங்கள் பிறப்பிக்கப்பட்டன. அநுராத புரத்தில் வெஸ்ஸகிரியில் உள்ள கல்வெட்டொன்றில் இவ்வாறான சட்டமொன்று பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. குளங்களிலிருந்து நீர் பெறப்படும் வயல்களில் நெல் தவிர, பாசிப் பயறு விதைத்தல் ஆகாது என அதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது நான்காம் மகிந்தனின் காலத்தைச் சேர்ந்தது.

பண்டைய சமுதாயத்தில் நிலவிய முக்கிய தொழில்களில் வர்த்தகமும் ஒன்றாகும். உள்நாட்டு வர்த்தகம் ஒழுங்காக நடைபெற அக்கால மன்னர்கள் சட்டங்கள் இயற்றினர். கி.பி. 9 ஆம் நூற்றாண்டில் நிலவிய அவ்வாறான சட்டங்கள் எவ்வாறானவை என்பதனை அறிய எமக்கு உதவுவது பதுளைக் கல்வெட்டாகும். இது சொரபொரவெவக் கல்வெட்டு என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இது மூன்றாம் உதய மன்னனால் அமைக்கப்பட்டதாகும். (கி.பி.935 - 938)மன்னன்மகியங்கனைவிகாரைக்குச் செல்லும் சந்தர்ப்பத்தில் ஹோப்பிட்டிகமுவ என்ற இடத்தில் இருந்த அரசாங்க வர்த்தக நிலையத்திற்கு வந்து அங்கு நடைபெற்ற சில பொருத்தமற்ற செயற்பாடுகளைத் தடுத்து விதித்த சட்டங்கள் அந்தக் கல்வெட்டில் விபரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் சில பின்வருவனவாகும்.

உரு 6.3. யானை, சுவஸ்திக்கா எனப்படும் இந்த நாணயங்கள் பழைய காலத்தில் இலங்கையில் பயன்படுத்தப்பட்டன.

- ◆ ஹோப்பிட்டிகம வர்த்தக நிலையத்தின் எல்லையில் வியாபாரம் செய்வோரிடம் மாத்திரம் வரி அறவிடப்பட வேண்டும். வர்த்தக நிலையத்தைக் கடந்து செல்வோரிடமிருந்து வரி அறவிடக்கூடாது.
- ◆ அதிகாரிகளிடம் காண்பிக்காது வர்த்தக நிலையங்களில் பொருள்கள் விற்போரிடமிருந்து இரு மடங்கு வரி அறவிடுதல் வேண்டும்.
- ◆ அரச அதிகாரிகளால் அளவு குறிக்கப்படாத தராசுகள் கொண்டு வியாபாரம் செய்தல் ஆகாது.
- ◆ வெற்றிலை, பாக்கு என்பன விற்கும் பொருட்டு அதற்கென ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களில் மாத்திரம் வியாபாரம் செய்தல் வேண்டும்.
- ◆ போயா தினங்களில் (நோன்மதி) வியாபாரம் செய்வோரிடமிருந்து எண்ணெய் வரி அறவிட வேண்டும்.

சொரபரத் தூண் கல்வெட்டில் விதிக்கப்பட்டுள்ள சட்டதிட்டங்கள் பற்றி விளங்கிக் கொள்வதன் மூலம், அந்தத் தூண் கல்வெட்டு அமைக்கப்பட்ட காலப்பகுதியில் இந்நாட்டில் வர்த்தகம் தொடர்பாக நிலவிய உள்நாட்டு சட்டங்களின் தன்மையை அறியக்கூடியதாக உள்ளது.

மிருகங்களை எவரும் கொல்லக் கூடாதென முதன் முதல் சட்டம் இயற்றியவன் ஆமண்டகாமினி அபய மன்னனாவான். (கி.பி.19 - 20) அது படுகொலை சட்டம் எனப்பட்டது. எருமை, பசு, ஆடு என்பவற்றைக் கொல்வோருக்கு மரண தண்டனை விதிக்கும் சட்டம் நான்காம் மகிந்த மன்னனால் (கி.பி. 956 - 972) நிறுவப்பட்ட மகிந்தலைக் கல்வெட்டில் காணப்படுகிறது. நீர் நிலைகளில் வாழும் உயிரினங்களைக் கொலை செய்யக் கூடாதென நிசங்கமல்ல மன்னனால் (கி.பி.1187 - 1196) சட்டம் விதிக்கப்பட்டது.

குற்றச் செயல்கள் தொடர்பாகவும் எமது அரசர்கள் கடுமையாகச் செயற்பட்டனர். இது தொடர்பாகக் குறிப்பிடத்தக்க விளக்கத்தை நான்காம் மகிந்த மன்னனால் (கி.பி.956 - 972) நிறுவப்பட்ட வேவல்கெட்டிய கல்வெட்டில் காணக்கூடியதாக உள்ளது. களவு எடுத்தல், கொலைசெய்தல் என்பன தொடர்பாகக் விதிக்கப்பட வேண்டிய தண்டனை அதில் விபரிக்கப்பட்டுள்ளது. கொலைக் குற்றத்திற்கு வழங்கப்பட்ட தண்டனை தூக்கிலிடுதலாகும். பிறருக்கு சொந்தமான மாடுகளைக் களவு செய்து பிடிபட்டால் அந்த மிருகங்களைத் தேடி உரியவர்களிடம் ஒப்படைத்து, மிருகங்களின் உடலில் இடப் பட்ட அடையாளங்களை மிருகங்களைத் திருடியவர்களின் நெற்றியில் இட வேண்டும் என அதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

தலைமறைவாகி இருக்கும் குற்றவாளிகளைப் பிடிக்கும் பொறுப்பு அக்கிராமத்து மக்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. குற்றவாளியைப் பிடிக்கும் வரை குற்றவாளி வாழ்ந்த கிராம மக்கள் ஒரு வரியை அரசாங்கத்திற்கு செலுத்தவேண்டி இருந்தது. அது உள்நாட்டுத் தண்டப்பணம் எனப் பட்டது.

குற்றவாளிக்கு வழங்கப்பட்ட தண்டனைகளை ஏனையோர் படிப்பினையாகக் கொண்டு குற்றங்கள் செய்யாதிருக்கும் பொருட்டே தண்டனைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இவை எமது சட்டங்களுக்குப் பின்னணியாக அமைந்ததாகும். தற்காலத்தில் உரோமன் - டச்சுச் சட்டங்களே இலங்கையில் பின்பற்றப்படுகிறது. இது மிகவும் பிற்பட்ட காலத்திலேயே அறிமுகம்செய்யப் பட்டதாகும்.

6.3 பணமும் செலாவணியும்

செலாவணி என்பது பொருளாதார நோக்கத்துடன் செய்யப்படும் நாணய மாற்று முறையாகும். முற்காலத்தில் பொருளாதாரத்தில் பண்டமாற்று முறையே நிலவியது. இதனை நாம் வரலாற்று மூலாதாரங்கள் மூலம் அறியக்கூடியதாக உள்ளது. தொல்பொருள் அகழ்வுகளின் மூலம் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட களி மண்ணாலான வட்ட வடிவிலான “கலம்” சில சமயங்களில் வர்த்தக முறையில் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம் எனத் தொல்பொருள் ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். இந்நாட்டில் பணப்புழக்கம் கி.மு. 250 ஆம் ஆண்டளவில் ஆரம்பமாகியது. அது வட இந்திய வர்த்தகர்களால் இங்கு கொண்டு வரப்பட்ட வெள்ளியாகும். வரலாற்றாளர்கள் அதனை “ஹஸ்ஸடி” என்று அழைக்கின்றனர். வட்டம், சதுரம், நேர் பக்கங்களுடைய வடிவினைக் கொண்ட இந்த நாணயங்களில் பல்வேறு இலச்சினைகள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. அவை இந்தியாவிலிருந்து இங்கு வந்தோரால் கொண்டு வரப்பட்டவையாகும்.

கல்வெட்டுக்களில் “கஹபண” என்றும், இலக்கிய நூல்களில் கஹவணு என்றும் அறிமுகமாவது இந்த ஹஸ்புவ என்ற பணமாகும். இந்தச் சொல் சமஸ்கிருதத்திலுள்ள கர்ஷாபண என்பதிலிருந்து வந்ததாகும்.

கி.மு. 1 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியில் அல்லது கி.பி. 1 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் இந்நாட்டில் நாணயம் ஒன்று வெளியிடப்பட்டதாகச் சான்றுகள் உள்ளன. தொல்பொருள் அகழ்வுகளின்மூலம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ள யானை மற்றும் சுவஸ்திக்க முதலான அடையாளங்களைக் கொண்ட நாணயம் இதற்கு எடுத்துக்காட்டாகும். இவை தவிர பல்வேறு அரசர்கள் தமது ஆட்சிக் காலத்தில் நாணயங்கள் வெளியிட்டுள்ளனர். நாணயம் அச்சிடுவதற்குப் பொறுப்பாகப் புறம்பான அதிகாரி ஒருவர் இருந்தார்.

அவர் நாணய வெளியீட்டு அதிகாரி எனப்பட்டார். கி.பி. 2 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த கல் வெட்டுக்களில் அவரை குறிக்க “ரூப்பதக்க” என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. முற்காலத்தில் இலங்கையில் பாவனையில் இருந்த நாணயங்கள் உரு 6.2, 6.3 இல் தரப்பட்டுள்ளன.

உரு 6.4. இந்த வர்ண மணிகள் பழைய மாகம நகரில் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றால் செய்யப்பட்ட ஆபரணங்களை அணிவதில் அக்காலப் பெண்கள் ஆர்வம் கொண்டிருந்தனர் என்பது இதன் மூலம் தெளிவாகிறது.

முற்காலத்தில் இலங்கையில் வர்த்தகச் செயற் பாடுகளில் நாணயங்களுக்குப் பதிலாக உலோகத்தின் நிறையும் பெறுமதியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அநுராதபுரத்திலிருந்த அபயகிரி விகாரையின் அகழ்வுகளில் தங்க உலோகத்துண்டு ஒன்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. அந்த உலோகத்தின் மீது “ரன் தெவிசி கலந்த” என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. அந்த எழுத்து கி.பி. 8 ஆம் அல்லது 9 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாகும். கலந்தி என்பது நிறையை அளவிடும் அலகாகும். வெஸ்ஸகிரியில் கண்டெடுக்கப்பட்ட கி.பி 10 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த கல்வெட்டில் அநுராதபுரத்தில் அக்காலத்தில் வீராங்குர என்ற பெயரில் அறிமுகமான விகாரையில் வாழ்ந்த பிக்குகளுக்கு நான்காம் காசியப்ப மன்னனால்(கி.பி. 898 - 914) 200 தங்கக் குடங்கள் வழங்கப்பட்டதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் வெளிநாட்டு அடையாளங்கள் உள்ள நாணயங்கள் கிடைத்துள்ளன. இவற்றில் அநேகமானவை உரோம நாணயங்களாகும். வெளிநாட்டு நாணயங்கள் பாவனையில் இருந்த போதிலும் அவற்றில் உலோக நிறைக்கு சமமான பெறுமதி கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டது. தற்போது கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ள பல உரோம நாணயங்கள் செம்பிலானவையாகும். முற்காலத்தில் இலங்கையிலிருந்து துறைமுகங்களில் சுங்கவரி அறவிடப்பட்டது. வெளிநாட்டவர் தமது வர்த்தகப் பொருள்களைக் கொண்டு வரும்போது தமது நாட்டுப் பணத்தின் மூலமே வரி செலுத்தினர். அவ்வேளையில் நாணயங்களின் உலோகத்தின் நிறை கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டது. உரோம நாணயங்கள் தவிர்ந்த பழைய சீன, அராபிய, பிரித்தானிய நாணயங்களும் இந்நாட்டில் பாவனையில் இருந்தன. நாம் பார்த்துள்ள V.O.C என்ற ஆங்கில எழுத்துக்களையுடைய நாணயங்கள் கிழக்கிந்திய வர்த்தகச் சங்கம் என்ற ஒல்லாந்த வர்த்தக நிறுவனத்திற்குச் சொந்தமானதாகும்.

முற்காலத்தில் இலங்கை தன் பொருளாதார செயற்பாடுகளில் முறையாக இயங்குவதற்கு எவ்வாறு செயற்பட்டது என்பது இதன் மூலம் தெளிவாகிறது.

6.4 பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம்

முற்காலத்தில் இலங்கைச் சமுதாயம் பெண்களை உயர்வாகக் கருதியதுடன் அவர்களை மதித்து நடந்தது. இலக்கியங்களும் தொல்பொருள் மூலாதாரங்களும் இதனை உறுதிசெய்கின்றன. ஆட்சியிலும் பெண்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் வழங்கப் பட்டதிலிருந்து எமது புராதன சமுதாயம் பெண்களுக்கு அளித்த மரியாதையையும் அவர் கள்மீது கொண்ட நம்பிக்கையையும் அறியக் கூடியதாக உள்ளது.

குளசீவலிதேவி என்ற அரசி பற்றிக் கூறும் கல்வெட்டு லாஹுகலயில் அமைந்துள்ள நில்கிரி சேய என்ற பெயரால் அழைக்கப்பட்ட பழைய தூபிக்கு அருகில் கண்டெடுக்கப்பட்டது. லீலாவதி அரசி இந்நாட்டை மூன்று முறை ஆட்சி செய்தாள். பொதுவாகக் கூறின் புராதன காலத்தில் இந்நாட்டில் வாழ்ந்த பெண்கள் கடுமையான சமூகக் கட்டுப்பாடுகளால் துன்புறுவில்லை அவர்கள் சுதந்திரமாகச் செயற்படத் தடைகள் இருந்தன என்பதனைக் காட்டும் ஆதாரங்கள் எதுவும் இலக்கிய மூலாதாரங்களில் இல்லை.

தனது கணவன் தூர நாடொன்றிற்கு வர்த்தகத்தின் பொருட்டு சென்று மூன்று ஆண்டுகளின் பின்னர் திரும்பி வரும் வரை தனியாக வாழ்ந்த ஒரு பெண்ணைப் பற்றி ரசவாஹினி எனப்படும் இலக்கிய நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தாய் என்ற நிலையில் தமது பொறுப்புக்களை நிறைவேற்றியதாலேயே பெண்கள் அக்காலத்தில் சமூகத்தின் மதிப்புக்கு உள்ளாகினர். ஒரு முறை பௌத்த பிக்குமார் விகாரமகாதேவியிடம் நீங்கள் முற்பிறப்பில் செய்த நற்செயல்களினால் இப்பொழுது செல்வாக்குடன் இருக்கிறீர்கள் என்று கூறினர். பிள்ளைகள் இல்லாத வாழ்வில் உள்ள சுகம் என்ன சுகம் என்று அதற்கு விகாரமகாதேவி பதிலித்ததாக ரசவாஹினியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பெண்கள் திருமணம் செய்ய வேண்டும் என்பது சமுதாயத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட நியதியாக இருந்தது. 16 வயதை அடைந்ததும் திருமணம் செய்ய அவள் தகுதியுடையவளாவாள். திருமணம் செய்யும் வயதை அடையும் வரை பெண்கள் தமது பெற்றோரின் பாதுகாப்பிலேயே இருக்க வேண்டும். பிள்ளைகளுக்குக் கல்வியறிவை வழங்குவது பெற்றோரின் கடமையாகும் என

சகஸ்ஸ வத்துப்பகரண என்ற நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சாலியவின் மனைவி அசோகமாலா துட்டகைமுனு மன்னனின் மாளிகையில் சுவையான உணவு தயாரித்து அனைவரதும் மனதைக் கவர்ந்ததாக சத்தம்மாலங்காரவில் விபரிக்கப்பட்டுள்ளது. கல்வியறிவில் சிறந்து விளங்கிய பெண்கள் பதுபாச்சிகா என்ற சிறப்புப் பெயரால் அழைக்கப்பட்டதாக தம்பியா அட்டுவா கெட்டபத என்ற நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சில சந்தர்ப்பங்களில் “மதுரஹத்தரசா” என்றும் அழைக்கப்பட்டது. அதன் கருத்து கைராசி என்பதாகும்.

அரச குடும்பங்களில் மட்டுமன்றி சாதாரண சமுதாயத்திலும் பெண்களுக்குத் தலைமைத்துவம் வகிப்பதில் தடைகள் இருக்கவில்லை. கி.மு. 2 ஆம் நூற்றாண்டளவில் இந்நாட்டில் பிரதேச ஆட்சியுடன் தொடர்புடைய பருமக எனப்படும் தலைவர்கள் இருந்தனர். அநுராதபுர மாவட்டத்தில் உள்ள பிராமணயாகம என்ற இடத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட ஒரு கல்வெட்டில் பருமக்கலு சமனா என்ற பெயரையுடைய பெண் ஒருவரைப் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அவள் பருமக்க நதிக்க என்பவரின் மனைவி என்றும் அதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பருமக்கலு என்பது பருமக்க என்ற சொல்லின் பெண்பாலாகும். அக்காலத்தில் பெண்களும் பிரதேச ஆட்சியில் ஈடுபட்டிருந்தனர் என்பதற்கு இது சிறந்த சான்றாகும். பௌத்த பிக்குகளுக்கென கற்குகைகளைத் தானமாக வழங்கிய பெண்களின் பெயர்கள் அக்கற் குகைகளில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. அநுராதபுர மாவட்டத்திலுள்ள கொக்பே என்ற இடத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ள கி.பி. 2 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த பாறைக் குறிப்பொன்றில் தல்தா லக்ஷ்மி என்ற பெண் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பாதியதில்ல என்ற மன்னனின் காலத்தில் அவள் தனது குடும்பத்திற்குச் சொந்தமான நிலபுலங்களில் ஒரு பகுதியைப் பௌத்த விகாரைக்கு வழங்கியதாகக் கூறப்படுகின்றது. தமது செல்வத்தைக் கொண்டு சமயப் பணிகளை மேற்கொள்ள அக்கால பெண்களுக்குச் சுதந்திரம் இருந்தது.

இலக்கிய மூலாதாரங்களில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள எமது நாட்டுப் பெண்கள் பற்றிய இவ்வாறான தகவல்கள் தொல்பொருள் அகழ்வுகளின் மூலம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. கிமு.

1129 ஆம் ஆண்டில் பெண்கள் தமது கண் இமைகளுக்கு நிறந் தீட்டுவதற்குப் பயன்படுத்திய உலோகக் கம்பி ஒன்று இரத்தினபுரி மாவட்டத்திலுள்ள உடரஞ்சமடம என்ற இடத்தில் பழைய வீடொன்றிலிருந்து கண்டெடுக்கப்பட்டதுடன் எதனையும் கூராக்கக் கூடிய சிவப்பு, மஞ்சள், நிறத்தாலான கற்கள் சிலவும், களிமண் மணிகளும் அங்கு கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. தோலை நிறமூட்டவே இந்தக் கற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. இற்றைக்கு மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இலங்கையில் வாழ்ந்த பெண்கள் தமது உடல் அழகில் அக்கறை கொண்டிருந்தனர் என்பது இதிலிருந்து தெரிகின்றது. பெண்களின் ஆபரணங்களைச் சேர்ந்த பல்வேறு பொருள்கள் தொல்பொருள் அகழ்வுகளிலிருந்து கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. கி.மு. 700 - 450 இற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தைச் சேர்ந்த பழைய கல்லறையொன்று தம்புளைக்கு அருகிலுள்ள இப்பான்கட்டுவையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. அங்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்விலிருந்து அழகிய கழுத்துச் சங்கிலி கிடைத்துள்ளது. அந்த சங்கிலி செய்வதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள சில மணிகள் இந்தியாவிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டவையாகும். முற்காலத்தில் இலங்கையில் வாழ்ந்த பெண்கள் தாய்மாராகவும் சகோதரிகளாகவும் சமுதாயத்தினால் மதிக்கப்பட்டனர். அவர்கள் எவராலும் துன்புறுத்தப்பட்டதாக எவ்வித சான்றுகளும் இல்லை. நீண்டகாலம் முதற்கொண்டு எமது மக்கள் பெண்களின் சுதந்திரத்திற்கு மதிப்பளித்து வந்தனர்.

6.5 சுதேச உணவு

மிகப் பழங்காலந் தொடக்கம் இந்நாட்டு மக்கள் உள்நாட்டில் விளைந்தவைகளை உணவாகக் கொண்டனர். 10500 வருடங்களுக்கு முன்னர் கித்துள்கல பெலிலெனயில் வாழ்ந்த வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட மக்கள் உணவாகக் கொண்ட காட்டு ஈரப்பலா விதை, வாழை என்பன பற்றிச் சான்றுகள் உள்ளன. வரலாற்றுக் காலத்தில் பெருமளவில் நெல், குரக்கன் ஆகிய தானியங்கள் உணவாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன. இது தவிர உழுந்து, எள்ளு, சாமை என்பவற்றையும் உணவாகப் பயன்படுத்தினர்.

கறிகளைச் சுவையூட்டுவதற்கு பல வகையான பொருள்களைப் பயன்படுத்தும் முறை முந்

உரு 6.5. சுவையான உணவை உட்கொள்ளும் பிரிவினரைக் கொண்ட இந்தப் படம் கி.பி. 19 ஆம் நூற்றாண்டில் வரையப்பட்டதாகும். இது முல்கிரிகல் விகாரையில் காணப்படுகின்றது.

காலத்தில் இலங்கையில் இருந்தது. அவைகள் வாசனைப் பொருள் என்ற பெயரில் அறிமுகமானது. இன்று வாசனைப் பொருள்கள் என்பதற்கு பதிலாக பலசரக்கு என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துகின்றனர். முக்கிய பொருள்களையும் வேறு ஐந்து பொருள்களையும் அச்சொல் குறிக்கின்றது. உப்பு, சீரகம், மிளகாய் என்பனவே முதல் மூன்று பொருள்களாகும். கருஞ்சீரகம், சிறுஞ்சீரகம், கொத்தமல்லி, கடுகு, வெந்தயம் என்பன ஏனைய ஐந்து பொருள்களுமாகும். சில பிரதேசங்களில் கடுகு வெந்தயம் என்பனவற்றிற்கு பதிலாக ஓமம், சீரகம் என்பன பயன்படுத்தப்பட்டன. இவை தவிர உணவைச் சுவையூட்ட புளிப்பு வகைகளும் பயன்படுத்தப்பட்டன. எலுமிச்சம்பழம், தோடம்பழம், கொரக்கா புளி, நாரத்தை என்பன அதன் பொருட்டு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பழைய நூல்களில் கருபோ ஓய எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது கறிவேப்பிலையாகும்.

உணவு சமைப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட எண்ணெய் பொதுவாக உணவுக்கு பயன்படுத்தும் எண்ணெய் எனப்பட்டது. அவற்றில் நெய் முக்கிய இடத்தினைப் பெற்றது. தேங்காய் எண்ணெயின் பாவனை குறைவாகவே இருந்தது.

பாலின் பாவனை சாதாரண கிராம மக்களிடையேயும் காணப்பட்டது. 9 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த கல்வெட்டுக்களில் கிரிகெரி எனக்கூறப்பட்டிருப்பது கிராமங்களிலுள்ள பசுக்களாகும். "தீகிரி" என்ற சொல்லும் அதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதால் தயிரும் உணவில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டது என்பது தெளிவாகின்றது. தனது மகள் திருமணமாகி புகுந்த வீடு செல்லும்போது "எனது மகளுக்குத் தயிர் உண்பதற்கு ஒரு சோடி மாடும் தேவைப்படுமே" எனத் தந்தையொருவர் கூறுவதாகப் பூஜாவலியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

கஞ்சியை உணவாகக் கொள்வது பழங்காலந்தொட்டே எம் நாட்டு மக்களிடையே பழக்கத்தில் இருந்தது. அது இலகுவில் சமிபாடு அடையக்கூடிய சிறந்த உணவாகும். கஞ்சி என்பதற்குப் பதிலாக பழைய நூல்களில் "அபு ஹம்பு காய்" என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அரிசியை நீரில் வேகவைத்து உப்பிட்டதும் அது கூழ் எனப்பட்டது. ஒரு பங்கு அரிசியுடன் ஆறு பங்கு நீர் சேர்த்து நோயாளருக்குத் தயாரிக்கப்படும் கஞ்சி "யவாகு" எனப்பட்டது. நாம் அதனை இப்போது உப்புக் கஞ்சி என அழைக்கின்றோம். பல்வேறுபட்ட நோய்களின்போது மருந்துப் பொருள்களைக் கலந்து கஞ்சி வகைகள் தயாரிக்கப்பட்டன. சுவையாகத் தயாரிக்கப்பட்ட கஞ்சி ஒன்று பற்றி சத்தர் மரத்னாவலியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. நீர் சேர்க்காத பாலில் தயாரித்து தேன், நெய் என்பன சேர்த்து ஆறிய பின் தோடம்பழச் சாற்றைச் சேர்த்து அது தயாரிக்கப்பட்டது. பண்டைய காலத்தில்

இந்நாட்டில் வாழ்ந்த மக்கள் நாளொன்றின் ஆரம்பத்தில் முதலாவது உணவாகக் கஞ்சியை அருந்தினர். மருத்துவக்குணமுடைய இலைகளைக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்ட அவ்வகையான கஞ்சி “எம்புல் ஹம்பு” அல்லது “எம்புல் கெந்த” என்ற பெயரால் அழைக்கப்பட்டது.

மாமிசமும் அக்காலத்தில் உணவில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டது. தரைவாழ் விலங்குகளைப் போன்றே மீன்களையும் உணவாகக் கொள்வதற்கு மக்கள் பழகி இருந்தனர். குளங்களிலிருந்து வயலை நோக்கி வரும் சிறு வாய்க்கால்களில் மீன் பிடித்தல் தொடர்பாக அரசாங்கத்தால் அறவிடப்பட்ட வரி “மாத்திரிக்க மத்சய பாகய” என்ற பெயரால் அழைக்கப்பட்டது. “மாத்திரிக்க” என்பது சிறு வாய்க்கால் என்பதாகும்.

பழங்கால மக்கள் தமது உணவு குறித்து கவனமாக இருந்தனர். விவசாய நடவடிக் கைகளிலும், விலங்கு வளர்ப்பிலும் ஈடுபட உடலாரோக்கியம் தேவையானதால் உணவு பற்றியும் உடற்சுகம் பற்றியும் கவனமாக இருந்தமை தெரிய வருகின்றது. அவர்கள் ஒரு போதும் செயற்கை உணவை உட்கொள்ளவில்லை. இயற்கையில் காணப்பட்ட உணவை, அதன் போசணை சத்துக் குறையாமல் தயாரித்து உண்பதற்கு அவர்கள் பழகியிருந்தனர். அது இன்று வாழும் எம் அனைவருக்கும் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

வரலாற்றுக் காலத்தில் உணவின் பொருட்டு நெல், குரக்கன் என்பன பயன்படுத்தப்பட்டன. இவை தவிர உழுந்து, பயறு, எள்ளு, சாமை போன்றனவும் உணவாகக் கொள்ளப்பட்டன. அக்காலத்தில் மக்களால் உட்கொள்ளப்பட்ட ஏழு தானியங்கள் பற்றிப் பழைய நூல்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

கிரீத்தி ஸ்ரீ மேகவண்ண மன்னனது (கி.பி.301 - 328) தோணிகலக் கல்வெட்டில் உழுந்து, பயறு, எள் என்பன பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கி.பி. 12 ஆம் நூற்றாண்டளவில் இலங்கையில் செல்வந்தர்கள் மத்தியில் விருப்பமான உணவாக விளங்கியது மணம் நிறைந்த நெய்யால் சுடப்பட்ட மான் இறைச்சியும் தவிடுடனான அரிசியால் சமைக்கப்பட்ட சோறும் என சத்தர்மரத்னாவலியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

ஏழைகள் பெரும்பாலும் கீரை வகைகள், காடிப் புளிப்பு, தீட்டாத அரிசிச் சோறு என்பனவற்றை உணவாகக் கொண்டனர். அரிசி மாவைப் புளிக்க வைப்பதன் மூலம் பெறப்பட்ட புளிப்பே காடிப் புளிப்பு எனப்பட்டது. கஞ்சி வகைகளை அருந்துதலும் பழக்கத்தில் இருந்தது. கஞ்சி என்ற சொல்லுக்குப் பதிலாக “யாழ்ஹம்பு” என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டது.

தானியங்களை வறுத்து அதன் மூலம் பெறப்பட்ட உணவு “அத்சுணு” என பழைய நூல்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. உணவிற்குப் பின் சிறு றுண்டியாக எள்ளை உண்டனர். பிக்கு ஒருவருக்கு இவ்வாறு எள்ளைக் கொடுப்பது பற்றிய குறிப்பு தோணிகலக் கல்வெட்டில் காணப்படுகின்றது. “திலசங்குலிக்கா” எனப்படும் உணவு ஒன்று பற்றி தம்பிய அட்டுவாவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது எள்ளுருண்டையாகவும் இருக்கலாம்.

தானிய வகைகளுக்கு மேலதிகமாகக் கிழங்கு வகைகளும் முக்கிய இடத்தினைப் பெற்றன. காட்டுக் கிழங்கு, முட்கிழங்கு, வற்றாளை என்பன பற்றிப் பழைய இலக்கிய நூல்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சொடல என்ற சொல் சத்தர்மரத்னாவலியில் காணப்படுகின்றது.

அக்காலத்தில் பீர்க்கங்காய், சுரைக்காய், பூசணிக் காய், சுண்டக்காய், வெள்ளரிக்காய், முருங்கை என்பனவற்றுடன் கீரை வகைகளும் உணவாகக் கொள்ளப்பட்டன. சுரைக்காய், பீர்க்கங்காய் ஆகிய கொடி வகைகள் முள்ளுள்ள தாவரங்கள் என சத்தர்மரத்னாவலியில் கூறப்பட்டுள்ளன. பொரியல், சுண்டல், குழம்பு என்பனவற்றிற்கு மேலதிகமாக மரக்கறி வகைகள் மூன்று விதமாக சமைக்கப்பட்டன. குழம்பு, புளிச்சுவை, கெட்டியான கறி என்பனவே அவையாகும். திரவத் தன்மையற்ற கெட்டியான கறி நியம்பலாவ எனப்பட்டது.

உரு 6.6. சுற்றாடல் பற்றி எழுது முன்னோரிடம் அதிக அக்கறை காணப்பட்டது. இயலுமான வரையில் சுற்றாடலைப் பாதுகாக்க அவர்கள் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டனர். சுற்றாடலில் காணப்படும் உயிரோட்டத்தை வெளிப்படுத்தும் இந்தச் சித்திரம் 19 ஆம் நூற்றாண்டில் களனி விகாரையில் வரையப்பட்டதாகும்.

6.6. சூழல் பாதுகாப்பு

சமுதாயமொன்று அங்கு வாழும் அங்கத் தவர்களுக்கு உகந்ததாக விளங்க வேண்டுமாயின் அந்த சமுதாயத்திலுள்ள சுற்றாடல் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். இயற்கை சூழலை அழிப்பதன் மூலம் பல பிரச்சனைகளை நாம் எதிர்நோக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படும். மரஞ்செடிகளை அழிப்பதன் மூலம் நீர்ப் பற்றாக்குறை ஏற்படும். மண் அரிப்பினால் மண் வளம் குன்றி விளைச்சல் குறைவடையும். இவை அனைத்தினதும் தீய விளைவுகளை நாமே அனுபவிக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படும்.

சுற்றாடலைப் பாதுகாப்பதன் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்த எமது முன்னைய ஆட்சியாளர்கள் இதன் பொருட்டு சட்டங்களை வகுத்தனர். உயர் நிலங்களில் உள்ள மரங்களை வெட்டக் கூடாதென மன்னன் நான்காம் மகிந்தனால் பொறிக்கப்பட்ட அநுராதபுரக் கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. உயர் நிலங்களிலுள்ள இயற்கைக் காடுகளை அழிப்பதன் மூலம் மண் சரிவு, மண் அரிப்பு என்பன ஏற்பட வாய்ப்புண்டு. மேலும் இயற்கை நீர் நிலைகள் வற்றிப் போவதற்கும் அது வழிவகுக்கும். மன்னன் மூன்றாம் உதயனால் (கி.பி.935 - 938) அநுராதபுரத்தில் புத்தன்னெஹல என்ற இடத்தில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள கல் வெட்டில், ஒரு இடத்தில் காட்டு மரங்களை வெட்ட வேண்டாம் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஐந்தாம் காசியப்ப மன்னனது கொண்டவட்டவான் தூண் கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதன்படி மரஞ்செடிகளின் முகாமைத்துவத்தில் அரசினால் அமல் செய்யப்பட்டுள்ள சட்டங்களுக்கு அமைய செயற்படும்படி அரச அதிகாரிகளுக்கு அறிவுரை வழங்கப்பட்டுள்ளது.

இயற்கைச் சூழலில் வாழும் உயிரினங்கள், மண் என்பனவற்றைப் பாதுகாப்பது தொடர்பான சட்டங்களைக் கொண்ட பழைய கல்வெட்டுக்கள் இலங்கையில் காணப்படுகின்றன. இவற்றை அவதானிக்கும்போது புராதன காலத்தில் சுற்றாடலைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு முறையான வேலைத்திட்டம் இருந்தமை தெரிய வருகின்றது. எமது நாட்டில் உயர்ந்த மனப்பான்மையுடைய குடிமக்கள் வாழ்ந்தமையை இந்தப் பாடத்தைக் கற்றதன் மூலம் நீங்கள் அறிந்து கொண்டீர்கள்.

பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் தொடர்ந்து இந்நாட்டில் வாழ்ந்த மக்கள் தமது வாழ்க்கை அனுபவத்துடன் அறிவையும் இணைத்து சிறப்பாக வாழ்ந்தமையை நீங்கள் முன்னுதாரணமாகக் கொள்ள வேண்டும்.

முக்கிய விடயங்கள்

1. எமது புராதன சமுதாயம் முறையாக ஒழுங்கமைக்கப்பட்டிருந்தது. மேலிருந்து கீழ் நோக்கி அதிகாரம் முறையாக ஒழுங்கமைக்கப்பட்டு இருந்ததால் சமுதாயத்தில் ஒவ்வொருவரும் தமது கடமைகளைச் சரிவர நிறைவேற்றக்கூடியதாக இருந்தது.
2. சட்டத்துடனும் நீதியுடனும் கூடிய சமுதாயம் நிலவுவதற்கு புராதன ஆட்சியாளர்கள் செயற்பட்டனர். சட்டம் தொடர்பான தெளிவு பழங்காலந் தொடக்கம் எமது முன்னோர்களிடம் அறிவு காணப்பட்டதுடன், அதற்கமைய வாழவும் அவர்கள் முற்பட்டனர்.
3. பொருளாதாரத்தை முறையாக முன்னெடுத்துச் செல்ல இந்நாட்டு மக்கள் செயற்பட்டுள்ளனர். பொருளாதார ஊடகமாக உலோக நாணயங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. உலோக நாணயங்களை அச்சிடுவதன் பொருட்டு ரூப்பதக்க என்ற பெயரைக் கொண்ட விசேட அதிகாரி ஒருவர் அக்காலத்தில் இருந்தார்.
4. பெண்களை மதித்தல், அவர்களுக்கு சமுதாயத்தில் உரிய இடமளித்தல் என்பன புராதன சமுதாயத்தில் காணப்பட்டன. பெண்களிடம் காணப்பட்ட பல்வேறு நற்பண்புகள் காரணமாக அவர்கள் சமுதாயத்தின் மதிப்பினைப் பெற்றனர். நாட்டை ஆட்சிசெய்வதற்குப் பெண்களுக்கு இடமளிக்கப்பட்டிருந்தது.
5. பண்பாட்டைக் கட்டியெழுப்பக்கூடிய அளவுக்கு எமது முன்னோர்கள் சுகதேகிகளாக வாழ்ந்தமைக்கு அவர்கள் உட்கொண்ட உணவு, சுகாதார பழக்கவழக்கங்கள் என்பன காரணங்களாக அமைந்தன. உள்நாட்டு முறையிலான அந்த உணவுப் பழக்கங்களை சுகதேகிகளாக வாழ்வதற்கு இன்று நாமும் பின்பற்றலாம்.

6. எமது முன்னோர் விவசாயிகளாக இருந்தமையால் இயற்கையுடன் அவர்கள் நெருங்கிய தொடர்பினை ஏற்படுத்திக் கொண்டனர். மரஞ்செடிகள், உயிரினங்கள் என்பனவற்றை அழிப்பதற்குப் பதிலாகச் சுற்றாடலுடன் இணைந்து வாழ்வதற்கான சட்டங்கள் அக் காலத்தில் இருந்தன.

செயற்பாடு 6.1

1. பண்டைய சமூகக் கட்டமைப்பில் ஒவ்வொரு குழுவினருக்கும் ஒப்படைக்கப்பட்ட செயற்பாடுகள் நல்ல சமுதாயத்தைக் கட்டி யெழுப்ப உதவிய முறையைத் தெளிவுபடுத்துக.
2. புராதன சமூக அமைப்பில் இருந்து இன்றைய சமுதாயம் பெறக்கூடிய முன்மாதிரிகளைக் குறிப்பிடுக.
3. புராதன சட்டங்களும் சம்பிரதாயங்களும் நல்ல தொரு சமுதாயத்தைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு உதவிய விதத்தைத் தெளிவுபடுத்துக.
4. முற்காலத்தில் பின்பற்றப்பட்ட சுற்றாடல் பாதுகாப்பு முறையைத் தற்காலத்தில் எவ்வாறு பின்பற்றலாம் என விளக்குக.
5. நோய்களைத் தவிர்த்துக்கொள்வதற்குப் பண்டைய உணவுப் பழக்கவழக்கங்களிலிருந்து பெறக்கூடிய முன்மாதிரிகளை எழுதுக.
6. புராதன சமுதாயம் வீழ்ச்சியடையாமல் பாதுகாக்கப்படுவதற்கு சமூகக் கட்டமைப்பில் ஒவ்வொரு பிரிவினருக்குமிடையே நிலவிய தொடர்புகளை விளக்குக.

நகர மயமாதல்

கிராமமொன்று நகரமொன்றாக மாற்றமடைதல் நகர மயமாதல் எனப்படும். அது ஒன்றோடு ஒன்று இணைந்த செயற்பாடாகும். கிராமமென்பது சிக்கலற்ற எளிமையான குடியிருப்பாகும். குறிப்பிட்ட மக்கள் தொகையினர் சிறிய இடைவெளியில் குழுக்களாக இணைவதன் மூலம் கிராமம் தோற்றம் பெறுகின்றது. உறவு முறையிலான குடும்பத் தொடர்புகள் அதில் பிரதானமாகும். நகரமென்பது பெருந்தொகையான மக்களைக் கொண்ட குடியிருப்பாகும். அங்கு வாழ்வோர்தொழில் அடிப்படையிலே ஒருவரோடொருவர் தொடர்பு கொள்கின்றனர். கிராமத்தின் உற்பத்தித் திறன் பெருகி, செல்வந்தர்கள் தோன்றும்போதே நகரங்கள் உருவாகின்றன. உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு வர்த்தக நடவடிக்கை, செயற்றிறன், நிர்வாகக் கட்டமைப்பு, எழுத்துத் தொகுதியைப் பயன்படுத்துதல் என்பன செல்வந்தர் வாழும் குடியிருப்புகளில் காணக்கூடிய சிறப்பியல்புகளாகும்.

சமூக வகுப்பு - ஏதேனும் ஒரு சமூகத்தில் வாழும் மக்களிடையே செல்வத்தின் அடிப்படையில் ஏற்படும் வித்தியாசங்களின் காரணமாக ஏழைகள் நடுத்தர வகுப்பினர் செல்வந்தர் ஆகியோர் காணப்படுகின்றனர்.